

ת"ד 2804/12/13 - מדינת ישראל נגד משה פרייב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2804-12-13 מדינת ישראל נ' פרייב
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה פרייב

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד צרפתי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין פתיחת דלת בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 80(א) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.1.13, בשעה 09:00 לערך, נהג הנאשם ברכב בחולון, ברחוב אילת, הגיע בסמוך לבית מספר 15 ועצר רכבו במקום חניה המיועד לרכב נכה. הנאשם פתח את דלת הרכב מבלי שהבחין ברוכב קטנוע שנסע בסמוך לרכבו, חסם דרכו וכתוצאה מהפגיעה, נפל הרוכב לכביש ונחבל חבלה של ממש - שבר בכתף יד שמאל וכן, ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום.

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - פיטרו טובי, רוכב הקטנוע המעורב, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - תמונות, ת/2 - תעודות רפואיות,

וכן הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים: ת/3 - הודעת נאשם, ת/4 - תרשים

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד והוגשה הודעת העד המעורב במשטרה, שסומנה נ/1.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם חנה את רכבו כמפורט לעיל, כאשר על פי ת/1, ניתן לראות כי הרכב חונה במרחק ניכר מהמדרכה הימנית, תוך שהוא בולט לתוך נתיב הנסיעה.

הנאשם פתח לפתע את דלת הרכב, מבלי לנקוט באמצעי זהירות כלשהם ופגע בקטנוע, שנסע בסמוך לרכב הנאשם ולשמאלו ובו נהג, כאמור לעיל, עד תביעה 1.

ע"ת 1 החליק ונפל לכביש וכתוצאה מנפילתו, נחבל חבלה של ממש, שבר בכתף שמאל, שהצריך ניתוח והשתלת פלטינות לשם איחוי.

העד נחקר והשיב כי ניסה לסטות שמאלה על מנת לנסות ולחמוק מהדלת הפתוחה, אך הדלת נתפסה ברגלית הנוסע ולכן, נפל. עוד טען העד כי הייתה תנועה רבה של מכוניות ואוטובוסים במקום ולכן, לא יכול היה לסטות יותר מדי שמאלה.

כעולה מעדות העד, תמונות רכב הנאשם במקום התאונה צולמו על ידי חברו, אייל פלס, אך ב"כ הנאשם הסכימה להגשת התמונות, ללא חקירתו הנגדית של עד זה.

להלן גרסת הנאשם, כעולה מעדותו בבית המשפט:

הנאשם עצר את רכבו במקום המתואר בכתב האישום ולדבריו, פתח את דלת הנהג כ-15 ס"מ בלבד, כיוון שהיה לו חם.

הנאשם העיד כי הבחין ברוכב המעורב ממרחק של כ-20 מטרים, כאשר הוא משתולל על הכביש ונוסע ב"זיגזים".

לטענת הנאשם, הרוכב פגע בקצה הדלת.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי ראיות הצדדים, שמעתי עדויותיהם וסיכומיהם, לא נותר ספק בליבי, כי הנאשם אחראי לגרם תאונת הדרכים המתוארת בכתב האישום.

עדותיו של עד התביעה המעורב, עשתה עלי רושם אמין ביותר, הן בנוגע לאופן קרות התאונה והן בנוגע למצבו הרפואי לאחריה.

לא מצאתי כל תימוכין לטענת ב"כ הנאשם, בדבר סתירות בעדות עד התביעה.

מאידך, עדותו של הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין כלל ועיקר. במהלך עדותו, לא הישיר הנאשם מבטו לעבר בית המשפט, הביט מטה בעת שהשיב לשאלות בחקירה נגדית והתנהגותו הצביעה על חוסר נוחות בולט.

כמו כן, סתר עצמו הנאשם באשר לאופן קרות התאונה, כפי שיפורט להלן.

בהודעתו במשטרה, מסר הנאשם כי עצר את הרכב במקום, על מנת לשוחח בטלפון הנייד.

עמוד 2

מעיון ב-ת/1, עולה כי רכבו של הנאשם חנה במרחק ניכר מהמדרכה הימנית, תוך שהוא בולט אל תוך נתיב הנסיעה הימני.

עוד מסר הנאשם במשטרה, כי דלת הרכב הייתה פתוחה, כ-20 ס"מ בלבד וזאת כ-20 דקות עובר לתאונה, שכן היה לו חם.

משנשאל על ידי החוקר, מדוע לא פתח אם כך, את החלון, השיב "לא יודע" - ראה ת/3 עמוד 2.

לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט, טען כי לא פתח את החלון, כיוון ש"האוטומט של החלון לא עבד באותו רגע" - ראה עמוד 9 לפרוטוקול, שורות 7-8 ומשנשאל מדוע לא מסר זאת לחוקר, טען הנאשם כי אינו מדבר טוב עברית - ראה שורה 15, זאת כאשר גם מהודעתו במשטרה וגם מעדותו בבית המשפט, ברור כי הנאשם שולט היטב בשפה העברית.

אין ספק כי לאמור לעיל השפעה על המשקל שיש לייחס לכלל עדותו של הנאשם.

מכאן, שאני דוחה טענת הנאשם לפיה המעורב "זגזג" עם אופנועו וסטה לעבר רכב הנאשם וקובעת כי התאונה אירעה כמתואר בכתב האישום.

רשלנותו של הנאשם נובעת גם מהאופן בו חנה את רכבו, במקום חנית נכה ובמרחק ניכר מהמדרכה הימנית, תוך שהרכב בולט לתוך נתיב הנסיעה.

בנוסף, אני מקבלת עדות עד התביעה בנוגע לחומרת החבלות שנגרמו לו כתוצאה מהתאונה, לרבות העובדה כי נזקק לביתוח בגינן.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הנדרש ממנה במשפט פלילי, הוכיחה אשמת הנאשם מעבר לכל לספק סביר ולכן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ד, 18 יוני 2014, במעמד הצדדים